

Folketingets Forhandlinger. (25.)

385 19. Okt. 1897. 1. Beh. af Finanslovf. f. 1898—99. 386

have forelagt Skattelovene i Landstinget alligevel. Men bortset herfra tror jeg, at Rigsdagsarbejdet, selv om vi havde faaet Valg i Juni eller September, og Skattelovene skulde have været forelagte her, dog vilde være blevet fremmet bedre. Thi det er min Overbevisning, at disse Love vilde have fundet stor Tilslutning ved Valget, og at det Folketing, som var kommet ind, hurtigt vilde have besørget dem videre til det andet Ting. Jeg tror derfor ikke, at en Opløsning af Folketinget paa nogen Maade vilde have været hindrende for Arbejdet, snarere fremmende. Det Par Aftendninger, vi fik af Ministeriets Program fra den højtærede Finansminister, ere oprindelig fremsatte i det andet Ting og gættoges nu her nede. De gik for det første ud paa, at den højtærede Finansminister ved Skattelovens Behandling søgte tilstrækkelig Kompensation, og for det andet gik de ud paa, at disse fire Skattelove maatte hænge sammen. Naar den højtærede Finansminister taler om den tilstrækkelige Kompensation, er han ikke blind for, at Statskassen vel har gode Indtægter for Tiden, men han bemærkede, at det ikke var sikkert, at de i Fremtiden vilde flyde forholdsvis saa rigeligt ind som nu, og at Fremtiden kunde komme med store Krav til Statskassen. De samme Betragtninger bleve i øvrigt gjorte gældende af det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Scavenius). Finansministeren nævnte i denne Henseende Jærnbannerne og de billige Jærnbantakster. Jeg ved ikke, hvorledes det kan være, at disse Takster have faaet Tillægsordet „billige.“ Det staar ikke i Loven, og Erfaringen har ikke vist det i nogen synderlig Grad, men saaledes kaldes de. Disse skulde bevirke, at Statskassen fik mindre Indtægter, som det er blevet sagt, ca. en halv Million Kr. Jeg kan ikke rigtig tro paa denne Mindreindtægt. Jeg har snarere den Tro, at Statskassen vil faa en større Indtægt end tidligere. Det staar for mig, som om jeg for kort Tid siden har set en Opgørelse af Jærnbaneindtægterne for August Maaned, som viste, at de for denne Maanedes Vedkommende vare større i Aar end i Fjor. Men det har ikke været mig muligt atter at finde denne Opgørelse. Jeg har søgt

efter den i Ministerialtidende, men har ikke kunnet finde den der. Jeg maa vel have set den i Pressen. Jeg antager, at den højtærede Indenrigsminister vil kunne give Oplysning om, hvorvidt der foreligger en saadan Opgørelse eller ikke, og foreligger den, antager jeg ganske sikkert, at den ogsaa viser denne Indtægtsforøgelse i August Maaned. Jeg tror ikke paa, at Indtægterne ved Statsbanerne skulde være blevne mindre, end de have været hidtil; jeg tror, de vilde flyde temmelig rigeligt ind. Jeg ser heller ingen Grund til, at de øvrige Indtægter skulde indkomme mindre rigeligt end hidtil, men lad det nu staa ved sit Værd. Ganske bestemt kan jeg ikke paavise det, men kan kun henvise til den Erfaring, vi hidtil have gjort.

Det andet, som Ministeren fremhævede, og som ogsaa blev fremhævet af det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Kreds, gik ud paa, at man kunde vente, at der i Fremtiden vilde blive stillet større Krav til Statskassen end hidtil. Han henviste til Skoleloven, som muligvis vilde komme, en Forbedring af Alderdomsforsørgelsesloven, Ulykkesforsikringsloven og en hel Mængde andre Reforme, der laa i Luften, som det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Kreds sagde. Men jeg tror slet ikke, at det er heldigt at bære sig ad, som vi alt for meget have gjort her i Landet, at lade Pengene flyde ind i Statskassen og der ophobe en større og større Kassebeholdning under Hensyn til, at der vil komme en Tid, hvor man skal have Reforme. Jeg tror slet ikke, at denne Fremgangsmaade er heldig. Jeg tror nemlig, at alle de Penge, som saaledes flyde ind i Statskassen og ophobe sig der, meget let friste baade Administrationen og Rigsdagen til at vedtage Love, som kræve Penge af Statskassen, med mindre Overvejelse, end ellers vilde være Tilfældet, naar den var mindre bugnende. Jeg tror, at denne Fristelse ligger saa meget nærmere for os, som vi ikke have vore Forfatningsforhold saaledes ordnede, at vi ere sikre paa, at Nøglen til Kassen ikke bliver anvendt uden Rigsdagens Samtykke. Repræsentationen kunde let ræsonnere som saa: der er mange Penge i Statskassen; her foreligge nu nogle Krav, som ikke ere absolut nød-